

Nijerya'nın Nihat Genç'i Doğu'nun Kafka'sına karşı

15.12.2017

Yine bir dava yine ifade vermek için adliye yolundayız. İfade vermek insanın bir iş gününe mal oluyor. Mecburen bir gün iptal. Gününü saatini unutmayayım diye 'gel' kağıdını aylardır cüzdanımda taşıyorum yine de unutmuşum. İkincisi geldi, gelmezsen zorla getiririz diye. Sabah kalkıp çabuk çabuk gazeteleri siteleri okuyor bir taraftan da alelacele hazırlanıyorsun. Durağa koştum taksiye atladım. Elimde cep telefonu trafik içinde birkaç yazı makale okuyayım bari. 'İnsanbu' sitesinde Kaan Arslanoğlu'nun bir yazısına denk geldim.

Şaşırdım kaldım, FETÖ'cülerin katlettiği değerli aydın Necip Hablemitoğlu adına onur ödülleri veriliyormuş, ödül verilenler arasında bir isim, romancı Hasan Ali Toptaş. Ne alaka? Hayatında bir kez Necip Hablemitoğlu'nu ağzına almamış bir yazara niye ve üstelik 'onur ödülü' verilir. Düşünme böyle şeyleri, boş ver, geç, dedim. **Kaan Arslanoğlu'nun yazısı mızrak gibi sırtıma saplandı, başka yazılara geçtim ama zihnim geçmiyor. Takılı kaldım.**

Necip Hablemitoğlu gibi katledilen aydınların ve ailelerinin bizler için kutsiyeti büyüktür kılçıklı bir mevzu üzerine konuşmak zordur. **Şengül Hablemitoğlu hanımefendinin tek başına verdiği onur mücadelesine gözlerimizle şahidiz. Yıllarca ne kadar itilip kakıldığına susturulduğuna ve hakkını aramak için yola çıksa önünün kesildiğini bilmeyenimiz yoktur.**

Hatırlatmak görevimiz, Necip Hablemitoğlu'nun ölümü sonrasında geçen beş-altı yıl gibi uzun yıllar Türk medyasında yazarlar korkudan Necip Hablemitoğlu ismini geçirmediler. Geçiremedi. **Mesela öldürülen aydınlar Uğur Mumcu, Hrant Dink isimleri geçiyor ama Necip Hablemitoğlu ismi hiçbir haber yazı içinde yazılmıyordu. Yıllarca Necip Hablemitoğlu ismi yalnız bırakıldı ve insanlık gözleri bu topraklarda ismini anacak haykırarak soracak yazarlar-aydınlar aradı.**

Sonra FETÖ savaşları başladı ve yaralı acılı ailesinin büyük gayretleriyle nihayet cümle içinde Necip Hablemitoğlu ismi geçmeye, beş altı yıllık suskunluktan sonra ekranlarda nihayet konuşulmaya ve ölümü üzerine sorular sorulmaya başlandı.

Bu uzun süreçte, hem Taraf gazetesinde yazıp hem Taraf ağzı kullanıp hem Taraf gibi kalan insanların-yazarların-menejerlerin ödülü almalarını kaldıramayız.

Hem yıllarca ismini ağzına almaya bir röportajda bir makalede geçirmeye korkacaksınız ve fırtına dindikten sonra gidip onur ödülü alacaksınız.

Bu bir 'haysiyet' sorunudur.

Ucuz edebiyatın ucuz ayak oyunları birileri haysiyeti fiyatlandırıp piyasaya düşürmüş, haysiyet'in 'piar'ı (PR: Halkla ilişkileri) olur mu, oluyor işte.

Bakıyoruz kimdir bu yazar, öteden beri tanıdığımız zavallı bir yazar, yazdıkları nedir, 'eh işte' 'fena değil', de gitsin, değil. Yazar mı yazar dişe dokunur bir şeyler yazmış mı, yazmış, burada kal, değerini hak ettiği yere saygıyla koyuver, değil, o yere göğe koyamayan abartmalar ne öyle, bu ne değneksiz piar çalışması?

Elif Şafak'ın da bir zaman adı henüz bilinmiyorken İslamcı muhafazakar kesimin kalkıp büyük Mevlana ödülü vermesi, hep aynı piar teranesidir, o gün susanlar bugün sonuçlarından utanıyor olmalı. Türk Ordusu tasfiye edilirken ses çıkartmayıp Fransız Ordu Nişanını alan Yaşar Kemal'in bu ödül düşkünü hallerini bir daha hatırlatalım, nedir bu ödül aşkı?

Onlarca yıldır başımızı kaldırıp bakacak zamanımız olmadı, ama bir şekilde önüne çıkıyor işte, menejer ve 'piar' çalışmasının edebiyatın önüne geçip algı ve beğeni oluşturduğunu görünce insanın kusası geliyor, bakın, piar'ın mottosuna: Doğu'nun Kafkası.

Doğu'nun Kafkasıymış?

Yazarımızdan bu saçma sapan benzetmeye tek itiraz da yok.

Bu abartılar denizinde ülkemiz bir rekorlar ansiklopedisini hak ediyor, **bir zamanlar da Hilmi Yavuz için son iki yüz yılın en büyük şairi denmişti, başını mağrurca eğip kabul edip yan cebine koyuvermişti, sonrası malum FETÖ'nün gazetesinde suçüstü yakalandı, bu iki yüz yılın en büyük şairi(!).**

Bir zamanlar da Nijerya'nın Nihat Genç'i vardı, pek gülmüştüm, bir yayıncı arkadaşım anlatmıştı, Nijerya'da bulunmuş bir arkadaşımızın canı sıkılmış bir Nijeryalı yazarın kitabını çevirmiş, yayınevine getirmiş, yazarını tanıtırken, bu yazar demiş nasıl anlatayım **Nijerya'nın Nihat Genç'i.**

Buradan da Odatv Haber Müdürü Barış Terkoğlu'na sesleniyorum, bu yazımın başlığını *Nijerya'nın Nihat Genç'i Doğu'nun Kafka'sına Karşı*, diye koyun.

Üstelik piar çalışması yazarın eserinden çok yazarımızın 'tevazusunu' öne çıkarıyor, yazdıklarından çok tevazusu dile getiriliyor, kendisi maşallah pek mütevazi ama bu piar piyasasında menejerinin hırsı götünden fıskırıyor.

Okumuş yazmış bu işlerden anlayan kime sorsanız Doğu'nun Kafkası'ndan dört beş sayfayı zor okur. Henüz kitap tanımamış gençler pek heveslenir ama kitap taniyanlar için bu kitaplar '**ışkencedir**'. Türk Edebiyatı'nın çok gerisindedir. Felsefi siyasi edebi derinlikleri insanı utandıracak kadar '**kasabalıdır**'. Edebiyat değeri hiç yoktur demiyorum çok düşüktür. Yani bir enerjisi olmayan kuru yavan ölü bir edebiyattır, bu tür '**heveslilerin**' de edebiyata katkıları az da olsa vardır ancak Türkiye'nin en büyük romancısı gibi saçma sapan sıfatları bu ülkenin edebi ortamına düpedüz tecavüzdür.

Bu tür yazarların tek şansı vardır o da ödüllere sık sık adlarını anmak. Bir yazar kendisine verilen ödüllere çok dikkat etmeli, yani midesi olmalı. Mesela geçenlerde bir sivil kurum bana yılın gazetecisi-yazarı ödülü vereceğini söyledi, kabul etmedim, telefonda şöyle söyledim, bu ödülü vermek istiyorsanız mesela Müyesser Yıldız ve Barış Terkoğlu, Pehlivan, Odatv hak ediyor, bu isimlerin yanında bana yakışmaz.

Malumunuz ödülleri yazarları havaya sıçratır, yalandır, ödülleri öteden beri yazarları rezil ediyor, çünkü ülkemizde ödül mekanizması maskaralıktır. Mesela edebiyatta her ödül jürisine maydanoz olan Doğan Hızlan gibi şarlatan bir kadro vardır.

Bu soytarlar etliye sütlüye ve holdinglerine ve patronlarına karışmayan kim varsa ödül verirler. Eser'e baktıkları var mıdır? Kırk yılda yüzlerce ödül jürisine katılmışlar ortaya çıkardıkları tek '**bir**' eser, yazar yoktur. Edebiyatla uzaktan yakından ilgileri ve dişe dokunur tek yazıları yoktur, bildikleri tek şey, balon şişirmek.

Peki ne vardır, isimler vardır, bu yüzden edebiyatımızı 'eserler' değil 'isimler' oluşturur.

İnsan bir sorar, bu nedir yahu, şu menejerin hırsına bakar mısınız yazarımız yedi yayınevi değiştirmiş kime pazarlayacaklarını şaşırılmışlar.

Millîet zıkkımın kökünü yemek istiyorsa yesin, serbest piyasa, bize ne, pazarlasınlar.

Biz ne Elif Şafaklar Cezmi Ersözler Yıldırım Türkerler hatta Adriana Lima sevgilileri gördük, FETÖ'ye gelin olanını

gördük döktüğü asfaltın altına bomba koyan belediyelere medhiyeler düzenini gördük, ve hepsini 'insan hakları'nın şövalyesi gibi yazıp çizen kahramanlar gördük. Ve hepsinin mutlaka bu ülkenin en büyük vicdanı, bu ülkenin en büyük romancısı, bu ülkenin Nobel adayı, Türkiye'nin Dostoyevskisi gibi manşetler altında gördük, ve öyle bir dünyaya düştük ki bu utanç bulvarında rezil olmamışlara sanki artık edebiyatçı da denmiyor.

Amerikalı Amiral William H. Mcraven'in hatıralarında anlatıyor, kendisinin askerde yatağını ne kadar düzgün yaptığını çarşafın üstüne para atıldığında paranın bir karış sıçrattığını yazmış, hatta kitabının adını da "**Yatağını Topla**" yapmış. İşte bu general Saddam tutukluken Saddam'ı odasında ziyaret etmiş, bakmış ve şaşırmış Saddam yatağını toplamamış. Sonra soruyor bu kadar büyük bir lider neden yatağını toplamaz, aklınca yatağı toplamakla batının disiplini doğunun tembelliği üzerine kıyas yapıyor, saçma sapan şeyler, geçin.

Bu satırları okuyunca içimden amirale bizde Saddam'ın yatağını toplayan Doğan Hızlan gibi yazarlar var, dedim. Aydın Doğanlar'ın Dinç Bilginler'in yataklarını onlarca yıl kim topladı sanıyorsunuz, işte bu etliye sütlüye karışmayan ödüllendirilmiş ve manşetlerde ağırlanmış yazarlar.

Bunlara '**gulam**' denir, Osmanlı'da devşirme neyse Selçuklular'da da saraya alınan paralı askerler gibi bir şey, sultanın en yakınında hizmet ederler. Gulam deyip geçmeyin sarayda eğitimleri yedi uzun yıl sürer, ilk eğitimleri, konuşmazlar hiç ses çıkartmazlar. İlk yıl eğitimleri sadece yayan yürümektir, sonra atlarına at verilir, sonraki yıl eğer verilir, sonraki yıl kılıç verilir, ve gulam eğitimini tamamlayınca yanına bir de kendisine hizmet için '**er**' verilir. Bu yanına verilen hizmet askerlerine bizde '**eleştirmen**' denilir. Bu kapıkulu eleştirmenler de bu yazarlara Doğu'nun Kafkası gibi bol keseden bahşişler verir.

Yandaş medyanın entelektüel bir hassasiyeti hiç olmadığı için, bakıyorsun, Hasan Ali Topbaş'a dair yazıp çizdiklerine, ipin ucunu nasıl kaçırmışlar, mübarekler ellerine kalem almasın peygamber naat'ı gibi herkesi arşı alada ağırlıyorlar, aman Allah'ım, Türkiye'nin en büyük romancısıymış, romanın şahıymış sultanıymış, pek **yakında cübbeli Ahmet hoca'dan bir Hasan Ali Topbaş vaazi gelirse şaşırmayın.**

Zaten Doğu'nun Kafkası yazarımıza siyasi ve sosyal gerçekliğiyle bugün olup biten bu dünya sorulduğunda '**benim bu ölümlü dünyayla işim yok**' diyor, diyor ama bu ölümlüler dünyasının ödülleri manşetlerine holdinglerine koşuşturmadan maşallah hiç geri hiç kalmıyor. Bozkırın tenekesi.

Bu piar övgüleri tarihi bir yasadır, aptallar kendileri kadar olan zekaları meteder fazlasıyla karşılaştıklarında gardlarını alır kapanırlar.

Edebiyatçılık yedeği olmayan meslektir, bakın etrafınıza, bu yazarların sırasını bekleyen ne çok yedeği var.

Övgü yalama şişirme bol keseden manşetler naçiz bedenlerini çoktan Tanrılaştırdı, yalnızlıkları bu yüzden olmalı, sırf bu yazarlar sıkılmasın diye Afrika'ya gidip birkaç tanrı alıp arkadaşlık yapsınlar diye hediye etmek, hediye kutusuna eşantyon olarak Ahmet Altan Perihan Mağden heykelcikleri koymak istiyorum.

İnsan, insanı hayattan soğutan bu kadar yazar bu kadar katılmış cümleler bu kadar yıldırta tekrarlar görünce, neye uğradığına şaşıyor. Yazar hakeza bir roman daha yazsa Doğu'nun son Tanrısı başlığını bekliyoruz. Hadi bunun üstüne bir roman daha yazdı, Kainatın Romancısı, geldik mi yine sümüklü mehdiye. Bu abartıların hepsi doğunun aynı aziz evliya türbe kapısına çıkar.

Tek bir zarif ipliği olmayan on binlerce sıfat ve kelime, ama gerçek?

Ve keşfedilmemiş yıldızlara kadar hakimiyet saltanat kurma sevdasında bir '**abarti**'.

Tek bir zarif cümle kuramamış bu yazarların yazarlığı anlayamamış olmaları çok normal ve bu bol keseden ucuz sıfatlara sığınanları şöhretin kudurtması tabii ki kolaydır.

Baksanıza Kafka'yı bile versen doymuyorlar, üstelik çok mütevaziler.

Söylenecek ne çok şey var, omurgasını satan insanlara ülkemizde 'mütevazi' diyorlar. Oysa tevazu denilince ben bu ülkede en çok Adnan Oktar ve kedciklerini takdir ediyorum. Türkiye topraklarında tevazu'yu yasaklayan ilk dini kurdukları için.

Şöhret şatafat saltanat hanedan zenginlik budalası herkesin içinden ağzından ilahi kelimeler sıfatlar geçirip alenen bu gösteri toplumunu teşhir ettikleri için.

Tevazuda dahi en ön sıraya oturmak, bu ne mübareklik bu ne yarışdır!

Tevazuyu tanımak istiyorsanız serin yağmurları dinleyin.

Kardeşlerim, hassas olun, seçici olun, yediğiniz şeylere dikkat edin, size yutturulan şeyler karşısında sesiniz çıksın, acısı olmayan tek şeyimiz serin yağmurların kelimelerini edebiyatını çalıyorlar.

Aptalları istismar eden tavuk zekalı yazarları millete tavuskuşu diye kakalıyorlar.

Bir sorun kendinize, çok uzaklara gitmeyi hiç aklından geçirmemiş gerçeği hakikatı tek bir satır merak etmemiş habire kendi bokunu gagalayan bu tavukları başımıza büyük romancı, Kafka, kim yapıyor?

Hayatlarımızın en değerli şeyi zamanı zehirleyen okuduğunda unutulun bunca boş sözü kimler büyük roman diye genç okuyuculara iteliyor, kendi saltanatlarına kendileri gibi etliye-sütlüye karışmayan padişah osuruğu yelpazeleyen bir 'gulam' edebiyatı olsun istiyorlar.

Konuşmasan söylemesen sıkıntılarıyla sıkıntıdan öldürüyorlar insanı.

Konuşmasan söylemesen hayatımızın en güzel renkleri edebiyatı piyasanın pazarın ayaklar altında ezilmiş maruluna çeviriyorlar.

Ben sahil çocuğuyum fırtına denizi çalkaladığında havaya sıçrayan balık hiç görmedim, fırtına denizi çalkaladığında havaya sıçramak için, bu yüzden yazar oldum. **Bu ülkede yazar olmak isteyenler Uğur Mumcular Hrant'lar Necip Hablemitoğulları bir daha öldürülmesin diye yazar olmalı, aydınlar öldürülürken, bu dünya beni ilgilendirmiyor diyenler yazar oluyorsa, daha niceleri öldürülüyor öldürülecek demektir.**

Ne köyler gördüm Anadolu'da, öyle bir cehalet kol geziyor ki ama şaşırırsınız ve çok aldanırsınız üzerlerinde masmavi gökyüzünü görünce... Gökyüzünü kaldırıp duvar örsek hiç fark etmeyecekler.

Bu topraklardan gökyüzünü kaldırdılar bu sinsî edebiyat fark etmedi, güneşi ay'ı insan'ı kaldırdılar bu acıklı zavallı adamlar hiç fark etmedi! Tarihi kaldırdılar fark etmediler, cumhuriyeti yıktılar fark etmediler... Edebiyatı yıktılar fark etmediler. Gelsin ödül gitsin jüri, biz de olalım büyük yazar, vay maşallah!

İnsan yaşadığı günün tarihine karşı soruyor, insanlığı ayağa kaldıran edebiyatın ateş gibi sözcüklerine, ateş gibi bu sözcükler, gün gelir söner mi?

Alayınız bu para gözlü dangalak menejerlerin kamp ateşi etrafında dizilirseniz.

Söner.

İnsan soruyor insanlığı ayağa kaldıran o ateşli sözcüklere, gün gelir bu hepsi aynı hepsi ruhsuz duygusuz durmaksızın söylenen kelimeler, mide bulandırır mı, beyin bulandırır mı, edebiyatı, borsa holding piyasasına sokarsan bulandırır.

Ah piyasa, işte böyle herkese sırtışan herkesle ödülleşen herkesle yiyişen sözcüklerin olursa gün gelir o dünyayı değiştiren o büyük yazarların o büyük kitapları kimseye söyleyecek tek kelime bulamaz.

Ah menejerlerin ve holdinglerin ve ödüllerin ve algının piyasası, sahi, tek bir gün, kül içinde köz gibi kelimeler bitmeyen

kandil gibi hiç erimeyen mum gibi kelimeler, senin hiç derdin oldu mu?

Sis basmış köyler içinde büyüdüm, o çocukluk içinde sis basmış ormanlar içinde köylü adamlar çok büyük dev gibi görünürdü gözüme. Sonra aynı köylüm adamları şehirde gördüm. Sis çekilmiş. Kemikli avurtlu zavallı suratları ortaya çıkmış, üstleri başları paçavra acınacak halde.

Dağları ormanları örten ve bütün cehaleti gizleyen o sisi, bu köylülerin yaratmadığına inanabilmem, çok uzun yıllarımı aldı.

Ödüller jüriler holdingler sis bombası atıyorlar, gözleri karartıp genzi yakıp bilinci kapatıp, menejerleri olimpiyat koşucusu edebiyatı da meşale diye bu para gözlülerin ellerine tutuşturuyorlar.

Ve ama sis çekilince insan boşlukta kalıyor, boşlukta kalıyor acı çeken insanlarımız, boşlukta kalıyor soğukta kalmış dağlarımız, boşlukta kalıyor yaşadığımız zulüm, boşlukta kalıyor insanlığın çılgınlıkları, boşlukta kalıyor hala kimlerin öldürdüğünü bilemediğimiz merak edemediğimiz ama ödülünü almaya koşa koşa gittiğimiz yazarlar.

Ve ama umutsuzluğa kapılmayalım bir yandan da FETÖ'cülerin liberallerin şarlatanların da sisleri yavaş yavaş çekiliyor, dımdızlak kuru bir cehalet daldaşşak ortada kalıyor, bir çok sorumlu genç yazar tarafından teşhir ediliyor rezil ediliyor, kim bu adamlar, ne ara büyüdüler, ne ara aynı bedende hem Kafka hem Adile Naşit nasıl ucube bir beden oluverdiler!

Ve ama umutsuzluğa kapılmayın, şu üç günlük dünyanın sokaklarında.

Pazara piyasaya piara kimseye boyun eğmeden tek başına gezinmek.

Tek başına sahici bir yazar olmak.

Kendilerine az bile buldukları Allah peygamber Kafka mehdi sıfatlarıyla dalgasını geçen bir adam olmanın...

Piyasayı ortalığı evliyalar azizler Kafkalar bastıkça, tek başına gezinmek, daha da kıymete biniyor.

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

